

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí v Bratislave 14. marca 2013 v trestnej veci obvineného **T. C.** pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného T. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, spisovej značky 3To 152/2010, zo dňa 5. apríla 2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. C. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20. septembra 2010, spisová značka 3T 136/2009, bol obvinený T. C. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, ako aj z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Okresný súd obvinenému podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obvineného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí.

A napokon mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dvoch) rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, smerujúce len do výroku o uloženom treste, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 5. apríla 2011, sp. zn. 3To 152/2010, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený dňa 11. mája 2012 prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dôvodoch dovolania obvinený poukázal na tú okolnosť, že zbraň (skutok pod č. 1) riadne kúpil a teda nemohlo ísť o nelegálne držanú zbraň, poškodenej M. B. nemal úmysel ublížiť (skutok pod bodom 2).

Napokon namietal výšku uloženého trestu, ktorý považuje za neprimeraný, nakoľko nespáchal mimoriadne závažné trestné činy.

V závere dovolania obvinený žiadal, aby najvyšší súd rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 5. apríla 2011, sp. zn. 3To 152/2010, bol porušený zákon v neprospech obvineného, toto uznesenie spolu s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 2. októbra 2010, sp. zn. 3T 136/2009, a prikázal Okresnému súdu Dunajská Streda, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede, ktorý nesúhlasil s argumentáciou obvineného uvedenou v jeho dovolaní. Poukazoval na to, že obvinený na hlavnom pojednávaní konanom 20. septembra 2010 (č. l. 176) sa ku skutku priznal, uznal vinu a svoje konanie oľutoval. Trest mu bol uložený v súlade so zákonom v rámci trestnej sadzby.

Preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Okresný súd 8. februára 2013 predložil vec dovolaciemu súdu na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por. veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený uplatnil v dovolaní aj dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Z obsahu predloženého spisového materiálu, konkrétne zo zápisnice z hlavného pojednávania (vyššie citovaná) dovolací súd zistil, že v posudzovanej trestnej veci okresný súd podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obvineného T. C. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe a zároveň rozhodol, že dôkazy súvisiace s priznaným skutkom nevykoná, ale vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Z obsahu tejto zápisnice ďalej vyplýva, že prijatiu vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. predchádzal postup okresného súdu, ktorý bol plne v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, keď bol obvinený zo strany okresného súdu riadne poučený o svojich právach a následne súhlasne odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por., teda aj na otázky, či rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako zločinu a či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon za tieto trestné činy ustanovuje.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obvinený na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ a zároveň ho poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je **neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním** okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zo strany obvineného teda výrok o vine rozsudku, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného o vine, nie je možné napadnúť dovolaním z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tak, ako to učinil obvinený v tejto trestnej veci.

Pokiaľ ide o námietku obvineného ohľadom uloženia trestu odňatia slobody mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby treba uviesť, že trestná sadzba pri zločine nedovoleného

ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. je stanovená na tri až osem rokov, pričom pri použití tzv. asperačnej zásady sa horná hranica zvyšuje až na desať rokov a osem mesiacov, z čoho je zrejmé, že obvinenému nebol trest (šesť rokov a desať mesiacov) uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Je teda zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. naplnený nie je.

Dovolací súd na okraj poznamenáva, že nie je povolaný prehodnocovať uložený trest z pohľadu jeho prísnosti. Je absolútnym právom príslušného súdu I. a II. stupňa rozhodnúť, aký druh trestu a v akej výmere v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s prihliadnutím na zásady ukladania trestov, je pre obvineného primeraný.

Trestný poriadok v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. umožňuje napadnúť iba také rozhodnutie súdu, ktorým bol uložený trest mimo rámca zákonom ustanovenej sadzby za trestný čin, z ktorého bol uznaný za vinného. O taký prípad v posudzovanej trestnej veci evidentne nešlo.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. marca 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová